

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 7-A DUPĂ PAȘTI

(a Sfinților Părinți
de la Sinodul I Ecumenic)

(Rugăciunea lui Iisus)

SF. IUSTIN MARTIRUL
ȘI FILOSOFUL ȘI CEI
ÎMPREUNĂ CU EL

Pentru a justifica conținutul credinței noastre ortodoxe și faptul că învățăturile Bisericii nu sunt invenții omenești, Sfinții Părinți și teologii mari ai Bisericii au arătat că izvorul teologiei este la Dumnezeu. Credința pe care o păstrăm în Biserica Ortodoxă este o credință revelată, adică descoperită de sus, în primul rând prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care ne-a lăsat minuni, semne, cuvântări, parabole și, nu în ultimul rând, pilda propriei Sale vieți, păstrate în mărturiile apostolilor care L-au cunoscut și care au scris despre El, scrieri pe care noi le numim, la comun, „Noul Testament”. În al doilea rând, credem că este adevărată credința noastră ortodoxă pentru numărul mare de sfinți care au trăit conform acesteia, care au scris cărți de învățătură, au avut o viață curată, au făcut minuni și au arătat puterea lui Dumnezeu în lumea aceasta.

Dar important nu este numai că avem o credință care vine de la Dumnezeu, ci și că această credință, trăită înțelept, ne ridică de la biologic la spiritual, de la pământ la cer, ne transformă din fii ai părinților și neamului nostru în fii și moștenitori ai Împărăției cerurilor. Suntem chemați să ne „naștem de sus”, așa cum Mântuitorului i-a spus fariseului Nicodim, și să urmăm învățăturii pe care Domnul Hristos ne-a lăsat-o nouă, pentru că „nimeni nu s-a suit în cer, decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer” (Ioan 3, 13), și deci singura cale către Dumnezeu este credința în Hristos.

Credința noastră are trei caracteristici principale: este universală, este unitară și este îndumnezeitoare. Este universală

CALEA CĂTRE DUMNEZEU ESTE CREDINȚA CEA ADEVĂRATĂ

„Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții, – Și Viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim Viața de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă – Ce am văzut și am auzit, vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi.

Iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Iisus Hristos. Și acestea noi vi le scriem, ca bucuria noastră să fie deplină” le spune Sfântul Apostol Ioan Teologul și Evanghelistul credincioșilor cărora le scrie prima sa epistolă sobornicească (I Ioan 1, 1-4).

pentru că s-a răspândit, de-a lungul veacurilor, la toate popoarele din lume și a fost primită peste tot iar oamenii și-au regăsit lucrarea lor duhovnicească în conținutul aceleiași credințe creștine. Apoi, este unitară, pentru că se bazează pe învățăturile care ne-au fost lăsate prin Sfintele Scripturi și prin scrierile Sfinților Părinți, între care la loc de cinste stă Crezul sau Simbolul de credință, care a fost redactat la primele două sinoade ecumenice (întâlniri ale reprezentanților Bisericii din toată lumea), de la Niceea din anul 325 și de la Constantinopol din anul 381. Crezul reprezintă norma fundamentală a credinței: pe el ne întemeiem Sfânta Liturghie, cu el începem Taina Botezului și prin el ne mărturisim atașamentul față de credința cea adevărată.

A treia caracteristică a credinței noastre ortodoxe ne arată că ea este îndumnezeitoare. Față de toate celelalte învățături, culte și religii, credința ortodoxă este singura care mărturisește întâlnirea adevărată dintre persoana umană și Dumnezeu, întreit în Persoane, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, fără ca omul să-și piardă caracteristicile individuale și personalitatea. De altfel, exemplul sfinților este grăitor: avem sfinți cuvioși, mucenici, împărați, medici, din toate categoriile sociale și din toate timpurile, bătrâni și tineri, copii și părinți, monahi sau arhierei, care nu și-au pierdut caracteristicile lor individuale prin faptul că au devenit prieteni (Ioan 15, 14) și casnici ai lui Dumnezeu (Efeseni 2, 19). ❖

Pr. Vlad-Alexandru Mîndru

N-AȚI ÎNȚELES CĂ MÂNTUIREA COPILULUI VOSTRU DEPINDE DE SFINȚIREA VOASTRĂ?

Când copiii sunt mici, trebuie să existe reguli în casă care, pe măsură ce cresc copiii, încet, încet, trebuie micșorate, retrase, pentru că trebuie dată libertate copiilor. Să le dăm și daruri. Copiii pot să se simtă oarecum plictisiți când își trăiesc viața bisericească, dar cel mai important este ca ei să nu devină atei. Ateismul e chiar mai rău decât păcatul trupesc. (Sf. Cuv. Sofronie de la Essex)

❖ Bătrânul (Sf. Cuv. Porfirie Kavsokavlitul) vorbea neîncetat despre rugăciune și înțelegeam că nu avea în vedere o încercare formală și sporadică, ci una profundă și permanentă. Odată, vorbind despre problema unei mame, cunoștința noastră comună, mi-a zis: – Copilul are o problemă lăuntrică. De aceea se poartă așa. Copilul e bun și n-ar vrea să facă ce face, dar ceva îl obligă, ceva îl înrobește. Aceasta nu se corectează cu rațiunea. Nu-l poți convinge cu sfaturi, nici să-l constrângi cu amenințări, fiindcă va face taman pe dos. Poate să se facă și mai rău, poate să rămână așa, dar poate să și scape. Și, ca să scape, trebuie ca mama lui să se sfințească. Are nevoie, pentru a se izbăvi, de un om sfânt lângă el, care să-i arate multă dragoste, care să nu-i țină predici, nici să-l înspăimânte, ci să ducă o viață sfântă. Și copilul, văzându-l, va vrea să fie ca el. Mai presus de toate, are nevoie de un om care să se roage mult. Rugăciunea face minuni.

Mama nu trebuie să se limiteze la mângâierea fizică a copilului ei, ci să ajungă la mângâierea duhovnicească a rugăciunii. Când îl mângâie fără să se roage, copilul întinde mâinile și-l respinge mama. Când, însă, fără să-l mângâie fizic, mama se roagă fierbinte pentru el, atunci copilul va simți în sufletul lui o mângâiere duhovnicească inexplicabilă, care-l va atrage spre mama sa. Mama, în rugăciunea ei, trebuie să strălucească asemenea unei făclii. Să se roage în tăcere, cu mâinile întinse spre Hristos, pentru ca El să-i îmbrățișeze, tainic, copilul.

❖ Părinții unui copil dificil și neastâmpărat s-au dus la Părintele plângându-se de situația în care se aflau și cerându-i sfat legat de ce ar trebui să facă. Părintele le-a spus că ar trebui să fie mai atenți la viața lor. Părinții, însă, tot aduceau vorba de problema copilului lor, iar Părintele le vorbea despre datoriile lor de creștini, ca părinți. La un moment dat părinții i-au spus: „Cuvioase, noi n-am venit aici pentru noi, iar cele ce ni le spuneți le știm de mici copii și acum îi

„Scopul nu este ca pruncul să fie doar împărtășit cu Sfintele Taine, ci să trăiască într-o atmosferă de rugăciune în casă. Atmosfera casei trebuie să fie atmosferă de rugăciune. Părinții trebuie să însușească copilul în dragostea lor față de Hristos și față de Maica Domnului.”

învățăm pe alții. Am venit pentru copilul nostru”.

Atunci Părintele le-a spus: „Dar n-ați înțeles că de-atâta vreme tot despre copilul vostru vă vorbesc? N-ați înțeles că mântuirea copilului vostru depinde de sfințirea voastră? Nu de teoria, ci de practica mântuirii?”. Și a completat mai apoi: „Trebuie să purcedeti imediat la aceasta, dacă vă iubiți cu adevărat copilul”. (Konstantinos Yannitsiotis, „Lângă părintele Porfirie”)

❖ Sfântul Ioan Gură de Aur, unul dintre cei mai iubiți Părinți ai Bisericii noastre, care a vorbit despre ce înseamnă buna creștere a unui copil creștin, îndeamnă aducerea micuților în casa Domnului „ca la școală”. „Ar trebui să fie ca atunci când îi trimitem la școală și ei știu că au răspunderi: să învețe și să-și facă lecțiile. Așa ar trebui să meargă și la biserică, ca la școală. Noi trebuie să-i ducem, nu să-i lăsăm pe mâna altora. Să mergem împreună și să ascultăm împreună slujba, și apoi să le cerem să-și amintească ce-au auzit și ce au învățat. Numai așa îi vom putea corecta ușor și pe nesimțite. Dacă și acasă copiii vă aud tot timpul discutând ca niște creștini cu frica lui Dumnezeu și le dați sfaturi bune, aceste semințe vor da curând un rod bogat”.

„Nu poți să-L faci cunoscut pe

Dumnezeu copilului tău dacă tu, părintele lui, nu ești credincios. Nu poți cere copilului să facă ceva dacă tu însuși, prin ceea ce faci, te dezici de ceea ce ceri... Puterea exemplului este mai mare aici ca oriunde. Din fericire, există și cazuri - puține, desigur, dar sunt - în care copiii devin religioși în ciuda aspectelor negative văzute în familie sau tocmai datorită acestora.”

❖ Nu le lăsați deci bogății, ci învățătură și virtuți. Astfel nu se vor sprijini pe moștenirea bunătăților materiale și se vor distinge prin educarea minții și cultivarea sufletului. Acesta este cel mai bun mijloc pentru depășirea sărăciei și a tuturor problemelor vieții. Și dacă fiecare din noi se va îngriji să-și crească în felul acesta copiii, în cele din urmă toți, din generație în generație, ne vom afla pregătiți pentru venirea lui Hristos și vom fi răsplătiți de dreptul nostru Stăpân. Așa este. Dacă-l educi cum trebuie pe copilul tău și-l faci să aibă evlavie și iubire, dacă și el va face la fel cu copiii săi etc., se va alcătui un lanț binecuvântat datorită ție, care ai devenit rădăcina întregului bine.

❖ Educați-i, așadar, duhovnicește pe copiii voștri. Educați-vă și pe voi. În felul acesta vă veți mântui și veți intra în împărăția cerurilor, cu harul lui Hristos. (Sf. Ioan Gură de Aur) ❖

UN NOU PREOT ÎN PAROHIA ȘERBAN VODĂ

Începând de astăzi, 1 iunie 2025, este numit la biserica noastră un nou slujitor al Sfântului Altar: preotul Ioan Emil Gheorghe. Cu toate acestea putem spune că de aproape 25 de ani atât părintele cât și familia sa sunt prezenți în biserica noastră, iar soția și copiii sunt alături de noi la mai toate slujbele. Permanent, îndeosebi de hramuri sau la Sfântul Maslu, părintele a slujit cu preoții noștri. Deci putem să-i adresăm preotului Ioan Emil Gheorghe urarea de „Bine ați revenit acasă!”.

Preotul Ioan Emil Gheorghe s-a născut la Buzău, la 20 decembrie 1981, în familia Smarandei și a lui Vasile Gheorghe.

❖ După gimnaziu urmează cursurile Seminarului Teologic Ortodox „Chesarie Episcopul” din Buzău, unde studiază între anii 1997-2002.

❖ Între anii 2002-2006 își continuă pregătirea la Universitatea București, Facultatea de Teologie Ortodoxă, specializarea Teologie Pastorală.

❖ După obținerea diplomei de licență, continuă studiile postuniversitare cu un master în Doctrină și Cultură la Universitatea București, Facultatea de Teologie Ortodoxă, între anii 2006-2008.

❖ În anul 2007, începe un master în Drept Internațional și Comunitar la Universitatea Dimitrie Cantemir, Facultatea de Științe Juridice și Administrative, finalizându-l, în anul 2009, și pe acesta cu o diplomă de master.

❖ Între anii 2005-2009 a fost cântăreț bisericesc la Paraclisul Universității

Creștine „Dimitrie Cantemir” din capitală. De altfel, între anii 2006 –2008 urmează un curs de canto clasic la Școala Populară de Artă pentru perfecționarea sa profesională.

❖ În anul 2008 se căsătorește cu Rodica Amalia, absolventă a Facultății de Drept, de profesie jurist. Împreună au șase copii: Teodor, Maria, Ecaterina, Efrem, Irina și Emilia.

❖ Pe 5 aprilie 2009, la Catedrala Patriarhală, este hirotonit întru diacon, iar la 12 aprilie 2009, de Florii, la Biserica Domnița Bălașa primește hirotonia întru preot de la IPS Ciprian, Episcop Vicar Patriarhal.

❖ Din anul 2009 i se încredințează misiunea de preot la Spitalul Clinic Prof. Dr. Panait Sârbu, unde a activat până de curând.

❖ În toți anii în care a fost preot a slujit în zeci de biserici din București, în ultimii 15 ani fiind prezent săptămânal la slujbele de la Mănăstirea Antim.

❖ Din anul 2023 a fost numit și preot suplinitor la Biserica Sfântul Vasile,

din cadrul Centrului de Îngrijire și Asistență al D.G.A.S.P.C, sector 4.

❖ În anul 2019 obține gradul I în preoție. Lucrarea sa misionară și de caritate va fi apreciată, primind două diplome omagiale în 2020 - „Anul Omagial al Pastorației Părinților și Copiilor” și în 2024 – „Anul Omagial al Pastorației și Îngrijirii Bolnavilor”.

❖ În anul 2020 absolvă un curs de îngrijire paliativă pentru echipa interdisciplinară, care îl va ajuta în misiunea sa de preot de caritate.

❖ Anul acesta, pe 24 februarie, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel i-a acordat rangul de Iconom Stavrofor.

Să-i urăm bun venit preotului Ioan Emil Gheorghe, cu respect și încrederea că va lucra în toate ca pentru Dumnezeu, va fi iubitor de semeni și va face roade vrednice de un păstor duhovnicesc. Se va alătura astfel preoților noștri, pe care îi iubim, îi respectăm și-i ascultăm pentru dăruirea lor, dreapta credință și păstoria înțeleaptă. *(Foto: basilica.ro, ziarul Lumina)* ❖

Sâmbăta morților MOȘII DE VARĂ

În fiecare an, în sâmbăta dinaintea Duminicii Pogorării Duhului Sfânt sau a Rusaliilor, în bisericile ortodoxe de la noi se săvârșesc slujbe de pomenire generală a celor adormiți. Ziua aceasta mai este cunoscută în tradiția noastră și cu denumirea de Moșii de vară. Părinții Bisericii au rânduit ca în general sâmbăta să se facă pomenirea celor adormiți, pentru că este ziua în care Mântuitorul Iisus Hristos a stat cu sufletul în iad, eliberându-i apoi de acolo pe Adam și Eva și pe toți dreptii adormiți, odată cu Învierea Sa.

Sâmbăta dinaintea Rusaliilor ne rugăm pentru cei morți ca să se împărtășească și ei de mângâierea Sfântului Duh care S-a pogorât peste Sfinții Apostoli și de atunci cârmuiește lumea în chip nevăzut.

Ziua săptămânală de pomenire a celor adormiți în care trebuie și putem să facem parastasele este sâmbăta și ea a fost din vechime închinată pomenirii morților. De ce? Pentru că în această zi Mântuitorul Iisus Hristos a coborât cu sufletul la iad pentru a-i elibera pe cei din veac adormiți.

Parastasele, ierurgii speciale

Slujbele în care sunt pomeniți cei adormiți întru Domnul sunt cunoscute sub denumirea de „parastase”. Ele sunt ierurgii speciale, la care trupul mortului, nefiind de față, este simbolizat prin colivă. Verbul grecesc „paristemi” înseamnă a se alinia alături de cineva, a sta în rând cu cineva, a fi camaradul de luptă, apropiatul cuiva. Parastasul este slujba prin care noi ne alăturăm, prin rugăciune, celui mort, și ne înfățișăm lui Dumnezeu cu rugăciuni ca El să ierte păcatele celui adormit. Acestea se pot face ori de câte ori dorim să ne rugăm pentru cel adormit împreună cu Biserica.

Parastasele sunt momente de întristare, de interiorizare sufletească și de comuniune cu cei adormiți, iar parastasele din Sâmbetele morților se săvârșesc în biserică, în strânsă legătură cu Sfânta Liturghie.

Pomenirea celor adormiți la Sfânta Liturghie

La Proskomidie, preotul scoate părticele - miride - din prescură atât pentru cei vii cât și pentru cei adormiți. Ele sunt așezate pe Sfântul Disc, alături de partea care reprezintă pe Hristos cel răstignit, numită

Agneț, pentru ca dragostea lui Hristos cel jertfit Tatălui pentru neamul omenesc să se reverse și asupra noastră și a lor. Scoțând aceste părticele, preotul rostește numele celor vii și celor răposați. Pomenirea lor de către preot este îndreptată spre Hristos, Îl face și pe Hristos să-i pomenească în fața Tatălui.

Totodată la Proskomidie se pot pomeni toți cei care au murit nedespărțiți de Biserică. Cei care au murit în dispreț cunoscut față de Dumnezeu nu pot fi pomeniți (cum ar fi sinucigașii sau cei incinerati). Deci, cel mai important lucru pentru cei adormiți este să-i pomenim la dumnezeiasca Liturghie. Toate celelalte, parastasele, milosteniile sau lucrurile împărțite nu fac altceva decât să însoțească această pomenire.

Pâinea și vinul, daruri euharistice la pomenirea morților

Între lucrurile sau darurile absolut necesare pentru săvârșirea slujbei parastaselor și a Sfintei Liturghii, în special, fac parte și cele două elemente principale ce întrețin viața omului: pâinea și vinul. Pâinea, colacul sau prescura sunt necesare ca daruri pentru cel adormit, întrucât ele reprezintă, datorită compoziției lor, trupul celui răposat. Grâul, ce stă la baza acestor compoziții, este arătat de către Mântuitorul ca simbol al învierii morților. Simbolismul vinului este acela al aromelor sau balsamului cu care mironosițele au uns Trupul lui Iisus după moarte. Stropirea cu vin peste mort sau peste daruri este simbol al curățirii de păcate.

Întrebuințarea pâinii și vinului este simbol al vieții veșnice pe care o aduce transformarea acestor daruri în Sfânta Euharistie. ✿

In Penticostar, cartea de cult care se folosește în această perioadă la strănă, în dreptul Sâmbetei din săptămâna a 7-a după Paști este scris: „Se face pomenirea tuturor celor din veac răposați întru dreapta cinstire de Dumnezeu, întru nădejdea învierii și vieții veșnice”. Această pomenire se leagă atât de praznicul Învierii Domnului, fiind prima pomenire colectivă a celor adormiți după încheierea acestuia, cât și de Sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt care urmează. De asemenea, multe din cântările acestei zile sunt adresate sfinților mucenici, ca unii în care darurile Duhului Sfânt au rodit și strălucit, dar care sunt chemați acum ca mijlocitori pentru sufletele celor adormiți: „Întru cămările cerești vitejii mucenici neîncetat Te roagă, Hristoase: Pe credincioșii pe care i-ai mutat de pe pământ, învrednicește-i să dobândească bunătățile cele veșnice” (cântarea 1 din Canonul morților, alcătuire a lui Teofan). Vedem astfel că, pentru sufletele celor adormiți, aceste pomeniri generale sunt foarte folositoare, deoarece pentru ei se roagă atât Biserica luptătoare de pe pământ, cât și Biserica biruitoare din ceruri.

Sâmbetele morților

Sfânta noastră Biserică de Răsărit mărturisește nemurirea sufletului și crede în învierea morților. Biserica Ortodoxă a consacrat pentru pomenirea generală a morților o zi liturgică pe săptămână, și anume sâmbăta.

Între aceste sâmbete, două sunt destinate pomenirii generale a morților, și anume cea dinaintea Duminicii lăsatului sec de carne sau a Înfricoșătoarei Judecăți și cea dinaintea Pogorării Duhului Sfânt, amândouă având denumirea de „Moși”, adică zile în care facem pomenirea părinților, moșilor și strămoșilor adormiți întru Domnul. Ele se mai numesc „Moșii de iarnă” și „Moșii de vară” și sunt respectate în toate Bisericile Ortodoxe.

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 1-8 Iunie 2025

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 01.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 7-a după Paști (a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 04.06	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 06.06	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 07.06	06 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți Sâmbăta celor adormiți – Moșii de vară
Duminică 08.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecimea sau Rusaliile) Duminica a 8-a după Paști – Utrenia, Sfânta Liturghie